

[Jes Lunde]

getregeringskonti, der skal udmøntes i årets løb. Beløbene i dem er først og femmest afpasset efter at få regeringens budgetmålsætning til at gå op i det mindste på papiret. De konkrete spareideer har regeringen ikke villet ud af buksen med. Nogle gange er det, fordi ideerne simpelt hen er så fæle, at regeringen spejder efter et politisk mere opportunt tidspunkt til at lancere dem, og andre gange er det, fordi regeringen simpelt hen ikke har nogen ideer og så til sidst havner i panikagtige nedskæringer som f.eks. senest undervisningsministerens helt urimelige nedskæringer på seminarierne.

Arbejdsløshedsniveauet blandt lærerne, der glædeligvis er stærkt faldende, taler for en udvidelse af kapaciteten, men regeringens generelle modvilje mod den offentlige sektor gør, at heller ikke dette problem kan få lov til at blive løst ordentligt.

Man kunne måske efter det konservative landsråd og finansministerens meget moderate tale her forvente lidt løsere tøjler. Men når det kommer til praksis, er der ikke noget, der tyder på, at det bliver ført ud i livet. Det er f.eks. også på denne finanslov, vi endnu en gang kan konstatere regeringens uændrede syn på den kommunale økonomi. Her skal der spares med hård hånd, uanset hvad befolkningen har givet udtryk for, da den i sin tid valgte S-SF-flertal ind i flere byråd og amtsråd end nogen sinde før. Omvendt er regeringen selvfølgelig meget optaget af ikke at kræve for meget op i skat fra sine egne vælgere, og her har vi så det første store punkt, hvor regeringen og SF tørner sammen.

SF har i en række ændringsforslag til finansloven, knap 100 i alt, peget på de vigtigste områder, der trænger til en politisk omlægning. Blandt de første i rækken er nye indtægter i milliardklassen fra de velstillede i vores samfund. Forslagene er egentlig moderate i sammenligning med de meget store indkomstforskelle, der er i dagens Danmark. Der er virkelig en afgrund til forskel mellem de dårligst stillede arbejdsløshedsramte eller på anden måde udskudte familier i den ene ende og samfundets overklasse i den anden. Guldflipperne på Børsen er måske nok den mest iøjnefaldende del af overklassen, men reelt er den betydelig mere omfangsrig og betydningsfuld, end f.eks. CD og også andre regeringspartier sætter en ære i at give indtryk af.

Beskatningen af kursgevinster på aktier, skærpet formueskat og en afvikling af de mest lukrative afskrivningsregler kunne være en betydning til, at disse grupper bidrog mere rimeligt til statskassen.

SF er på det rene med, at indtægter også kan bruges på anden måde end bare til at klippe de rige. Vi har derfor foreslået en række miljø-, energi- og ressourceafgifter, hvor der kan slås indtil flere fluer med ét smæk. En klækkelig afgift på f.eks. sprøjtemidler, fosfor, engangsemballage, reklamer og kunstgødning kan mindske forbruget af miljøbelastende stoffer eller mindske et ressourcemisbrug med store afledte affaldsproblemer. Det vil derfor være en vigtig støtte til en miljøpolitisk indsats at vedtage disse forslag.

Derudover ville et mindre forbrug på de nævnte områder gavne betalingsbalancen, og endelig ville der komme penge i statskassen, så vi ikke behøver at skaffe os alle indtægterne via de personlige indkomstskatter. I SF håber vi naturligvis, at provenuet af afgifterne på længere sigt bliver lille, fordi forbrugere og producenter opfører sig miljømæssigt fornuftigt. Men i modsat fald kommer der penge i kassen til dækning af nye udgifter. Nye udgifter bliver der naturligvis tale om, når der skal rettes op efter 5 års borgerligt misregimente. F.eks. er den sociale genopretning dyr, men nødvendig. Vi har i vores ændringsforslag afsat beløb til en øjeblikkelig opregulering af arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og efterløn med 10 pct. kædet snævert sammen med, at den resterende regulering skal ske året efter.

Vi har foreslået en række stramninger vedrørende både arbejdsløsheds- og sygedagpenge ophævet, ligesom der er afsat penge til regulering af kontanthjælpen og en mærkbar forhøjelse af folkepensionen.

Mennesket lever ikke af brød alene, og vi har derfor også afsat betydelige beløb til en forbedret uddannelsesindsats både gennem betalt frihed til uddannelse, fremrykning af uddannelsesstilbudet til at træde i kraft efter 3 måneders ledighed og styrkelse af de faglige uddannelser. Uddannelser er en afgørende faktor for de svages muligheder for igen at bide sig fast på arbejdsmarkedet, og det er en kilde til øget selverkendelse og i sidste ende politisk magt, og af alle disse gode grunde lægger SF afgørende vægt på at få styrket samfundets uddannelsesind-